

Kairos-Palestiina -julistus

Totuuden hetki: Toivon, uskon ja rakkauden sana palestiinalaisten kärsimysten keskeltä

11.12.2009

Johdanto

Me - ryhmä palestiinalaisia kristittyjä - rukoiltuamme, tarkkaan harkittuamme ja vaihdettuamme mielipiteitä, kohotamme äänemme maamme kärsimyksen keskeltä. Jatkuvassa Israelin miehitystilassa se on toivon ääni toivottomuuden keskellä, rukouksen ääni ja todistus uskosta alati valveilla olevaan Jumalaan. Äänemme todistaa uskosta Jumalan johdatukseen kaikkien tämän maan asukkaiden kohdalla. Meitä rohkaisee usko Jumalan kätkeytyyn läsnäoloon ja vaikutukseen kansojen historiassa ja aivan erityisellä tavalla meidän maamme historiassa. Julistamme kristinuskon ja palestiinalaisten kaipausten sanomaa uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

Miksi nyt? Koska juuri nyt Palestiinan kansan tragedia on päätynyt umpikujaan. Päättäjät tyytyvät kriisin "hallintaan" päivästä päivään sen sijaan että vakavasti etsisivät ulospääsyä siitä. Uskovaisten sydämet täyttää tuska ja kysymys: Mitä kansainvälinen yhteisö tekee? Mitä Palestiinan, Israelin ja Arabimaailman poliittiset johtajat tekevät? Mitä kirkko tekee? Ongelma ei ole vain poliittinen, mutta ihmisiä tuhoavan poliittisen toimintamallin pitää olla vakava huolenaihe myös kirkoille.

Haluamme puhua veljillemme ja sisarillemme tämän maan kirkoissa. Kristittyinä palestiinalaisina esittämämme vetoamus on kohdistettu uskonnollisille ja poliittisille johtajille, Palestiinan ja Israelin yhteiskunnalle, kansainväliselle yhteisölle ja kristityille veljille ja sisarille kirkoissa ympäri maailman.

1. Totuus tilanteesta Palestiinassa

1.1 *"He sanovat: "Nyt on rauha, kaikki hyvin!" vaikka rauhaa ei ole. "* (Jer. 6:14). Näinä päivinä kaikki puhuvat Lähi-Idän rauhasta ja rauhanprosessista, mutta tähän saakka nämä puheet ovat jääneet vain sanoiksi. Israelin miehityksen jatkuminen palestiinalaisalueilla on todellisuutta, joka merkitsee vapauden riistoa ja kaikkea siihen liittyvää.

1.1.1 Palestiinalaisten alueelle pakkokeinoin rakennettu erityismuuri on muuttanut kaupunkimme ja kylämme vankiloiksi erottamalla ne toisistaan ja muuttamalla ne toisistaan erillisiksi saarekkeiksi. Israelin väkivaltaisen hyökkäyksen jälkeen 2009-2009 Gazan asukkaat elävät epäinhimillisissä olosuhteissa, jatkuvan saarron alaisina ja eristettyinä muista palestiinalaisalueista.

1.1.2 Israelin siirtokunnat runtelevat Jumalan nimessä maataamme. Siirtokunnat ottavat haltuunsa luonnonvarat kuten veden ja maatalousmaan ja siten riistävät sadoiltatuhansilta palestiinalaisilta toimeentulon. Näin niistä muodostuu kaikkien poliittisten ratkaisujen este.

1.1.3 Palestiinalaisten todellisuutta on päivittäinen nöyryyttäminen armeijan tarkastuspisteillä; siihen joudumme alistumaan, koska niiden kautta joudumme kulkemaan matkalla töihin, kouluun ja sairaalaan.

1.1.4 Palestiinan todellisuutta on perheiden hajottaminen, joka tekee perhe-elämän mahdottomaksi tuhansille palestiinalaisille erityisesti silloin kun toisella puolisoista ei ole Israelin henkilöllisyystodistusta.

1.1.5 Kulkurajoitukset estävät vapaan uskonnon harjoittamisen. Turvallisuutta tekosyynä käyttäen meiltä estetään jumalanpalvelus uskontomme pyhillä paikoilla. Jerusalem, ja sen pyhät paikat, ovat saavuttamattomissa monille Länsirannalla ja Gazassa asuville kristityille ja muslimeille. Myös Jerusalemissa asuvien liikkumavapautta rajoitetaan uskonnollisten juhlien aikana. Eräitä arabiväestöön kuuluvia pappejamme ei lainkaan päästetä Jerusalemiin.

1.1.6 Pakolaisuus on osa meidän todellisuuttamme. Useimmat pakolaiset elävät vaikeissa olosuhteissa pakolaisleireillä. He ovat sukupolvesta toiseen odottaneet oikeutta palata kotiin. Mikä on oleva heidän kohtalonsa?

1.1.7 Meidän kansamme riutuu vankiloissa. Tuhannet palestiinalaiset istuvat Israelin vankiloissa. Israelilaiset eivät jätä yhtään kiveä kääntämättä vapauttaakseen vangiksi jääneet sotilaansa. Milloin koittaa vapaus tuhansille palestiinalaisille vangeille?

1.1.8 Jerusalem on meidän olemisemme ydin. Se on samalla kertaa rauhan ja konfliktin symboli. Erottava muuri eristää palestiinalaiskorttelit, ja Jerusalemia tyhjennetään palestiinalaisväestöstä – sekä kristityistä että muslimeista. Heidän henkilöllisyystodistuksensa takavarikoidaan ja he menettävät oikeutensa oleskella Jerusalemissa. Heidän kotinsa murskataan tai pakkolunastetaan. Lunastuksen ja sovinnon kaupungista Jerusalemissa on tullut erottelun ja sarron paikka - rauhan tyssijasta taistelutanner.

1.2 Osa tätä todellisuutta on Israelin piittaamattomuus kansainvälisen oikeuden säädöksistä ja päätöslauselmista. Arabimaailma ja kansainvälinen yhteisö ovat halvaantuneet tämän halveksunnan ja ylenkatseen edessä. Huolimatta paikallisten ja kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen raporteista ihmisoikeusloukkaukset ja sorto jatkuvat.

1.2.1 Israelin valtion alueella asuvat palestiinalaiset, jotka myös ovat kärsineet vääryyksistä, joutuvat alistumaan syrjintään. Syrjintää eivät riitä ehkäisemään heille myönnetyt täydet Israelin kansalaisoikeudet. Myös heidän oikeutensa kansalaisina odottavat toteutumistaan.

1.3 Siirtolaisuus on meidän kansamme todellisuutta. Elämä vailla toivon kipinäkkään, vapautta ja rauhaa ajaa nuoret muslimit ja kristityt muuttamaan maasta. Maa menettää tärkeimmän voimavaransa: nuoren koulutetun väestön. Kristillisen väestön vähentyminen erityisesti Palestiinassa on yksi vaarallinen seuraus konfliktista ja paikallisesta ja kansainvälisestä kyvyttömyydestä löytää kokonaisvaltainen ratkaisu ongelmaan.

1.4 Israel perustelee palestiinalaisalueiden miehitystä, palestiinalaisiin kohdistuvia kollektiivisia rangaistuskäytäntöjä ja muita kostotoimenpiteitä oikeudella itsepuolustukseen tässä tilanteessa, jossa elämme. Mielestämme tämä näkemys on vääristynyttä todellisuutta. Kyllä – palestiinalaiset ovat nousseet vastustamaan miehitystä. Ilman miehitystä ei kuitenkaan olisi vastarintaakaan, ei olisi pelkoa eikä turvattomuutta. Näin me ymmärrämme tilanteen. Siksi pyydämme Israelia lopettamaan miehityksen. Silloin voimme nähdä uuden maailman vailla pelkoa ja uhkaa. Maailman, jossa turvallisuus, oikeudenmukaisuus ja rauha vallitsevat.

1.5 Palestiinalaisten reaktio todellisuuteen on ollut vaihteleva. Toiset ovat pyrkineet neuvottelemaan – tämä oli palestiinalaishallinnon virallinen kanta. Se ei kuitenkaan edistänyt rauhanprosessia. Jotkut poliittiset puolueet lähtivät aseellisen vastarinnan tielle. Tällä Israel käytti syynä leimata palestiinalaiset terroristeiksi. Näin konfliktin todellinen luonne on vääristetty. Ei puhuta palestiinalaisten oikeutetusta vastarinnasta Israelin miehitystä vastaan vaan Israelin sodasta terrorismia vastaan.

1.5.1 Palestiinalaisten keskinäinen taistelu vallasta ja Gazan erottaminen muista palestiinalaisalueista on pahentanut tilannetta. Kansainvälinen yhteisö suhtautui negatiivisesti Palestiinan kansan demokraattisissa ja laillisissa vaaleissa 2006 ilmaisemaan tahtoon. Kansainvälinen yhteisö on osaltaan vastuussa syntyneestä tilanteesta.

Kristittyinä haluamme tämän katastrofin keskellä kuitenkin puhua uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

2. Uskon sana

Uskomme yhteen hyvään ja oikeudenmukaiseen Jumalaan

2.1 Uskomme yhteen Jumalaan. Maailmankaikkeuden ja ihmiskunnan Luojaan. Uskomme hyvään ja oikeudenmukaiseen Jumalaan, joka rakastaa kaikkia luotujaan. Uskomme, että jokainen ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja Jumalan kaltaisuuteen

ja että kaikkien ihmisarvo on peräisin Kaikkivaltialta. Uskomme, että me kaikki olemme yhtä arvokkaita. Meille tässä maassa se tarkoittaa erityisesti, että Jumala ei luonut meitä taistelemaan toisiamme vastaan vaan että tulisimme tuntemaan toisemme ja rakastamaan toisiamme rakentaaksemme maata rakkaudessa ja keskinäisessä kunnioituksessa.

2.1.1 Me uskomme Jumalan ikuiseen sanaan, hänen ainoaan poikaansa Herraan Jeesukseen Kristukseen, jonka Jumala lähetti maailman pelastajaksi.

2.1.2 Uskomme Pyhään Henkeen, joka seuraa kirkkoa ja koko ihmiskuntaa sen matkalla. Henki auttaa meitä ymmärtämään kirjoituksia, sekä Uutta että Vanhaa Testamenttia, niiden ykseyttä tässä ja nyt. Henki todistaa Jumalan ilmestymisestä ihmiskunnalle menneisyydessä, nykyhetkessä ja tulevaisuudessa.

Kuinka ymmärrämme Jumalan Sanan?

2.2 Uskomme, että Jumala on puhunut ihmiskunnalle meidän maassamme: *"Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat."* (Heb. 1:1-2)

2.2.1 Me kristityt palestiinalaiset uskomme, kuten kristityt kautta maailman, että Jeesus tuli täyttämään lain ja profeetat. Hän on alfa ja omega, alku ja loppu, ja hänen valossaan ja Pyhän Hengen johtamina me luemme Pyhää Sanaa. Me pohdimme ja tulkitsemme kirjoituksia samoin Jeesus teki opetuslastensa kanssa Emmauksen tiellä. Luukkaan evankeliumissa sanotaan: *"Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu."* (Luuk 24:27).

2.2.2 Herramme Jeesus Kristus tuli julistamaan, että Jumalan valtakunta on lähellä. Hän mullisti ihmisten uskon ja elämän. Hänellä oli valta opettaa uudella tavalla (Mark 1:27), valaisten Vanhan Testamentin merkityksen. Hän selitti meille mitä on kristillinen uskomme, jokapäiväinen elämämme ja sellaiset asiat kuin valinta; Jumalan kansa ja maa. Uskomme, että Jumalan Sana elää ja avaa meille historian aikakausien merkityksen, ilmoittaen kristityille mitä Jumala sanoo meille tässä ja nyt. Siksi ei ole hyväksyttävää muuttaa Jumalan Sanaa kaavamaiseksi kirjaimeksi, joka vääristää sanoman Jumalan rakkaudesta ja huolenpidosta kansojen ja yksilöiden elämässä.

Juuri tässä on fundamentalistisen raamatuntulkinnan virhe: Jumalan sanan kivettäminen ja siirtäminen kuolleena kirjaimena sukupolvelta toiselle tuo kuolemaa ja hävitystä. Kuollut kirjain on ase, jolla nykyajassa meiltä kielletään meidän oikeutemme omassa maassamme.

Maallamme on maailmanlaajuinen tehtävä

2.3 Uskomme, että maallamme on yleismaailmallinen tehtävä. Jumalan lupaus, joka luvatussa maasta on annettu valitulle kansalle, on osa Jumalan suunnitelmaa koko maailmaa varten. Se lupaus avataan koko ihmiskunnalle alkaen niistä kansoista, jotka asuttavat tätä maata. Lupaus maasta ei ole koskaan ollut Pyhässä Raamatussa poliittinen ohjelma, vaan esimakua täydellisestä yleismaailmallisesta pelastuksesta. Lupaus on alkusoittoa Jumalan valtakunnan tulemiselle maan päällä.

2.3.1 Jumala lähetti patriarkat, profeetat ja apostolit toteuttamaan universaalia tehtävää maailmassa. Tänä päivänä meillä on tässä maassa kolme uskontoa: juutalaisuus, kristinusko ja islam. Maamme on Jumalan maa, kuten kaikki maailman maat. Se on Pyhä siinä määrin kuin Jumala on siellä läsnä, sillä yksin Jumala on pyhä ja pyhittäjä. Täällä asuvien velvollisuus on kunnioittaa Jumalan tahtoa koskien tätä maata. Velvollisuutemme on vapauttaa se epäoikeudenmukaisuudesta ja sodasta. Jumalan maana sen tulee olla sovinnon, rauhan ja rakkauden maa. Tämä on varmasti mahdollista. Jumala on sijoittunut tänne kaksi kansaa ja Jumala antaa meille voiman, jos meillä on tahtoa, elää yhdessä luoden oikeudenmukaisuudessa ja rauhassa siitä todellinen Jumalan maa: *"Herran on maa ja kaikki mitä siinä on, maanpiiri ja ne jotka siinä asuvat."* (Ps. 24:1).

2.3.2 Kristittyinä ja islaminuskoisina palestiinalaisina meidän olemassaolomme tässä maassa ei ole sattumaa vaan tämän maan historiasta ja maantieteestä johtuva tosiasia. Maa kuului meille samoin kuin mikä tahansa maa kuuluu kansalle, joka siinä asuu. Meidät ajettiin pois maasta epäoikeudenmukaisesti. Länsimaat tahtoivat hyvittää juutalaisille sen mitä he olivat saaneet kestää Euroopan maissa. Väärä korjattiin meidän maamme kustannuksella. Lähdettiin korjaamaan väärä tekemällä jälleen väärin.

2.3.3 Lisäksi tiedämme, että eräät länsimaiden teologiat koettavat opilla ja Raamatulla perustella meidän oikeuksiemme loukkauksia. Heidän tulkintansa mukaiset lupaukset uhkaavat olemassa oloamme. Näin Evankeliumin ilosanomasta on tulut meille kuoleman sanansaattaja. Me kehotamme näitä teologeja korjaamaan opetustaan Jumalan Sanasta niin, että he näkisivät Jumalan Sanan elämän lähteenä kaikille ihmisille.

2.3.4 Meidän suhteemme omaan maahamme on meidän luonnollinen oikeutemme. Tämä ei ole ainoastaan teologinen tai ideologinen kysymys – on kysymys elämästä ja kuolemasta. Jotkut ovat eri mieltä ja pitävät meitä vihollisina vain koska haluamme elää vapaina omassa maassamme. Kärsimme maamme miehityksestä koska olemme palestiinalaisia. Palestiinalaiskristittyinä kärsimme eräiden teologioiden väärästä raamatuntulkinnasta. Tämän edessä meidän tehtävämme on vartioida Jumalan Sanaa elämän – ei kuoleman – lähteenä niin että hyvä sanomaa säilyy ennallaan meille ja kaikille ihmisille. Niiden edessä, jotka käyttävät Raamattua

uhatakseen olemassaoloamme kristittyinä ja islaminuskoisina palestiinalaisina, vetoamme ja turvaudumme Jumalaan. Tiedämme että Jumala ei voi olla meidän tuhomme alkuunpanija.

2.4 Siksi julistamme, että kaikki yksilöt tai kansat, jotka käyttävät Raamattua epäoikeudenmukaisuutta ajavien poliittisten kantojen ja mielipiteiden tukemiseen muuttavat uskonnon inhimilliseksi ideologiaksi ja riistävät Jumalan Sanalta sen pyhän arvon ikuisena totuutena.

2.5 Julistamme myös, että Israelin ylläpitämä Palestiinan miehitys on synti Jumalan ja ihmiskunnan edessä, koska se kieltää palestiinalaisilta Jumalan heille antamat ihmisoikeudet. Se vääristää Jumalan kuvan siinä israelilaisessa, joka tulee miehittäjänä samoin kuin palestiinalaisessa joka asuu miehityksen alaisena. Julistamme, että mikä tahansa näennäisesti Raamattuun, uskoon tai historiaan perustuva teologia, joka oikeuttaa miehityksen, on kaukana kristillisestä opetuksesta. Se alistaa Jumalan lyhytaikaisille ihmisten intresseille, yllyttää väkivaltaan ja pyhään sotaan Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä ja vääristää Jumalan kuvan ihmisissä, jotka elävät poliittisen ja teologisen epäoikeudenmukaisuuden alaisina.

3. Toivo

3.1 Vaikka emme näe toivonpilkahdustakaan, haluamme vahvistaa toivoamme ja luottamustamme. Mitään nopeaa ratkaisua miehityksen lopettamiseksi tuskin on nykytilanteessa olemassa. Yhä lisää konferensseja, vierailuja ja neuvotteluja järjestetään, mutta mistään niistä ei ole seurannut muutoksia meidän tilanteeseemme. Myöskään presidentti Obaman julkistama Yhdysvaltojen uusi kanta ja halu lopettaa tämä murhenäytelmä ei ole muuttanut mitään todellisuudessa. Israelin vastaus ja kanta, joka tekee ratkaisun löytämisen mahdottomaksi, ei jätä tilaa myönteisille odotuksille. Tästä huolimatta, Jumalasta kumpuava toivomme on horjumaton. Yksin Jumala on hyvä, kaikkivaltias ja rakastava ja rakkautensa on jonain päivänä voittava pahuuden, jonka keskellä elämme. Apostoli Paavalin sanoi: "*Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? (...) Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska tai ahdistus, vaino tai nälkä, alastomuus, vaara tai miekka? On kirjoitettu: -- Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken aikaa, meitä kohdellaan teuraslampaina.*" (...) ei mikään luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 8:31, 35, 36, 39).

Mitä toivo merkitsee?

3.2 Toivomme merkitsee uskoa Jumalaan ja paremman tulevaisuuden odottamista kaikesta huolimatta. Se ei merkitse harhakuvien varassa elämistä; Ymmärrämme, että vapautuksemme ei ole näköpiirissä. Toivo ja luottamus on kykyämme nähdä,

että Jumala kaikkien ahdistusten keskellä, ja kykyämme toimia meissä asuvan Pyhän Hengen työtovereita. Tästä näystä saamme voiman ja kestävyuden työskennellä muuttaaksemme meitä ympäröivän todellisuuden. Meille toivo tarkoittaa nousemista vastarintaan pahan valtoja vastaan. Nykyhetkessä ja tulevaisuudessa näemme ainoastaan tuhoa ja hävitystä. Näemme vahvemman vallankäyttöä, kasvavaa rotuerottelua ja lakeja, jotka kieltävät meidän olemassaolomme ja ihmisarvomme. Näemme hämmennystä ja hajaannusta palestiinalaisten keskuudessa. Jos tästä kaikesta huolimatta vastustamme nykytodellisuutta ja ponnistelemme, ehkä meitä uhkaava hävitys ei tule tapahtumaan.

Toivon merkkejä

3.3 Kirkko maassamme – sen johtajat ja uskovaiset – heikkoudesta ja hajaannuksesta huolimatta on toivon merkki. Seurakuntayhteisömme ovat aktiivisia ja useimmat nuoret ovat oikeudenmukaisuuden ja rauhan aktiivisia lähettäjiä. Yksilöiden sitoutumisen lisäksi monet kirkkoyhteisömme auttavat meitä toteuttamaan uskoamme palvelen rakkauden ja rukouksen hengessä.

3.3.1 Kirkkojemme monien teologisten keskusten uskonnollinen ja sosiaalinen toiminta. Vaikka ekumeeninen henki on vielä heikko, se kokoaa yhteen Jumalan perheväkeä eri kirkkokunnista.

3.3.2 Voimme lisätä tähän lukuisat uskontojen väliset tapaamiset vuoropuhelun synnyttämiseksi: muslimien ja kristittyjen tapaaminen kokoaa kansaa ja uskonnollisia johtajia. Havaitsemme, että vuoropuhelun käyminen on pitkä prosessi, joka vaatii jatkuvaa työtä samalla kun jaamme yhteisen kärsimyksen ja yhteiset odotukset. Käynnissä on myös kolmen uskonnon vuoropuhelu - juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin – sekä useita akateemisia ja yhteiskunnallisia tapaamisia vuoropuhelun edistämiseksi. Niiden kaikkien tarkoituksena on murtaa miehityksen synnyttämät muurit ja vastustaa sitä vääristynyttä kuvaa lähimmäisestä, joka on syntynyt veljien ja sisarten sydämessä.

3.3.3 Yksi tärkeimmistä toivon merkeistä on sukupolvesta toiseen välittyvä kokemus, vakaumus ja usko oikeudenmukaisuuteen. Uudet sukupolvet eivät unohda [vuoden 1948 palestiinalaisten karkotuksen] katastrofia (Nakba) ja sen merkitystä. Yhtä lailla tärkeää on kasvava tietoisuus kohtalostamme kirkoissa ympäri maailman ja kirkkojen halu tuntea totuus maamme tapahtumista.

3.3.4 Tämän lisäksi näemme keskuudessamme kasvavan tahdon jättää taakse menneisyyden kaunat ja valmistautua sovintoon sitten kun oikeus on toteutettu. Israelissa, juutalaisten keskuudessa yleensä ja kansainvälisesti voimistuvat äänet, että palestiinalaisten poliittiset oikeudet on palautettava. Nämä oikeutta ja sovintoa puoltavat mielipiteet eivät tosin vielä ole pystyneet estämään oikeudenloukkauksia,

mutta niillä ne vaikuttavat. Ne lyhentävät kärsimysten aikaa ja nopeuttavat sovinnon syntymistä.

Kirkon tehtävä

3.4 Kirkko on rukoilevan ja palvelevan kansan kirkko. Rukous ja palvelus kantavat profeetallista Jumalan ääntä nyt ja tulevaisuudessa. Kirkon ja sen instituutioiden rukous ja palvelus sulkee sisäänsä kaikki, jotka asuvat maassamme, kaiken tuskan, toivon, epäoikeudenmukaisuuden ja toimet sen ehkäisemiseksi. Kiitos Jumalalle, että meidän kirkkomme antaa äänensä kuulua vääryyttä vastaan vaikka niin monet haluaisivat sen olevan hiljaa ja eristäytyvän uskonnolliseen hurskauteen.

3.4.1 Kirkolla on profeetallinen tehtävä julistaa Jumalan Sanaa rohkeasti, rehellisesti ja rakkaudellisesti omalla paikallaan meidän arjessamme. Silloin kun se valitsee puolensa, se asettuu sorrettujen puolelle niin kuin Jeesus Herramme seisoi jokaisen köyhän ja syntisen vierellä vahvistaen heille heidän arvonsa, jota kukaan ei saa heiltä riistää, ja kutsuen katumuksen kautta elämään Jumalan yhteydessä.

3.4.2 Kirkon tehtävä on julistaa Jumalan valtakuntaa, jossa oikeus, rauha ja ihmisarvon kunnioittaminen vallitsee. Meidän kutsumuksemme elävänä kirkkona on todistaa Jumalan hyvyydestä ja lähimmäisemme ihmisarvosta. Meidät on kutsuttu rukoilemaan ja puhumaan uuden yhteiskunnan puolesta: sellaisen, jossa ihmiset voivat uskoa ja sitoutua oman ja vastustajiensa ihmisarvon kunnioittamiseen.

3.4.3 Meidän kirkkomme julistaa valtakuntaa, joka ei ole sidottu mihinkään maalliseen valtioon. Jeesus myönsi Pilatuksen edessä olevansa kuningas, mutta *"Minun kuninkuuteni [valtakuntani] ei ole tästä maailmasta"* (Joh 18:36). Paavali sanoo: *"Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa"* (Room.14:17). Siksi uskonto ei voi suosia tai tukea mitään epäoikeudenmukaista hallintoa, vaan sen täytyy edistää oikeudenmukaisuutta, totuutta ja ihmisen arvon kunnioittamista sekä ihmisoikeuksia. Sen täytyy tehdä kaikkensa, jotta voitaisiin puhdistaa ihmisiä sortavasta ja ihmisoikeuksia loukkaavasta hallituksesta. Jumalan valtakunta maan päällä ei kytkeydy poliittisiin mielipiteisiin, sillä se on laajempi kuin mikään poliittinen järjestelmä.

3.4.4 Jeesus sanoo: *"Jumalan valtakunta on teidän keskellänne"* (Luuk 17:21). Tämä valtakunta on meidän keskellämme ja sen kautta keskuuteemme ulottuu pelastuksen salaisuus. Jumalan läsnäolo keskellämme vaikuttaa kokemuksemme ja kaikkeen mitä sanomme ja teemme. Tämän jumalallisen läsnäolon pohjalta teemme kaikkemme, jotta vääryys väistyisi tästä maasta ja oikeus voittaisi.

3.4.5 Ne julmat olosuhteet, joiden keskellä Palestiinan kirkko on elänyt ja yhä elää, ovat vaatineet kirkkoa kirkastamaan uskonsa ja määrittelemään kutsumuksensa.

Olemme tarkastelleet kutsumustamme ja tulleet tuntemaan sen entistä paremmin tuskan ja kärsimyksen keskellä: me annamme todistuksen rakkauden voimasta koston sijaan; elämän kulttuurista kuoleman sijasta. Tässä on toivo meille, kirkolle ja koko maailmalle.

3.5 Ylösnousemus on toivomme lähde. Samoin kuin Jeesus voitti kuoleman ja pahan vallan, voimme kukin meistä kukistaa sodan pahuuden. Me pysymme järkähtämättöminä todistajina ja aktiivisina kirkossamme tässä ylösnousemuksen maassa.

4. Rakkaus

Rakkauden käsky

4.1 Jeesus Kristus sanoo: *"Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne."* (Joh 13:34). Hän on näyttänyt meille kuinka meidän tulee rakastaa ja kohdella vihollisiamme. Hän sanoo: *"Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille. (...) Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen"* (Matt. 5:43-45, 48).

Paavali sanoo: *"Älkää maksako kenellekään paha pahalla"* (Room. 12:17). Ja Pietari sanoo: *"Älkää vastatko pahaan pahalla älkääkä herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin "* (1 Piet. 3:9).

Vastarinta

4.2 Viesti on selkeä. Kristus on käskennyt rakastamaan sekä ystäviä että vihollisia. Meidän on pidettävä tämä selkeänä mielessämme myös niissä olosuhteissa, joissa joudumme vastustamaan mitä tahansa pahuutta.

4.2.1 Rakkautta on Jumalan kuvan näkeminen kaikissa ihmisissä. Jokainen ihminen on sisareni ja veljeni. Silti, Jumalan kasvojen näkeminen lähimmäisessä ei tarkoita heidän pahuutensa ja pahojen tekojensa hyväksymistä. Rakkaus pyrkii korjaamaan vääryydet ja pysäyttämään väkivallan.

Israelin miehityksen kautta palestiinalaisiin kohdistuva vääryys on pahuutta jota on vastustettava. Sellaista pahuutta ja syntiä on vastustettava ja se on pyrittävä pysäyttämään. Päävastuu on palestiinalaisilla, jotka kärsivät miehityksestä. Kristillinen rakkaus vaatii meitä vastustamaan sitä kulkemalla oikeudenmukaisuuden teitä. Myös kansainvälinen yhteisö on vastuussa koska kansainvälinen oikeus

säätölee nykyään kansojen välisiä suhteita. Lopulta vastuussa ovat vääryyden tekijät: heidän on vapautettava itsensä pahan vallasta ja lopetettava vääryydet.

4.2.2 Katsoessamme kansojen historiaa, näemme sotaa vastustettavan sodalla ja väkivaltaa väkivallalla. Palestiinalaiset ovat tässä seuranneet toisten kansojen jalanjäljissä erityisesti vastarinnan alkuvaiheissa Israelin miehitysvaltaa vastaan. Kansa on myös luottanut rauhanomaiseen vastarintaan erityisesti ensimmäisen intifadan aikana. Me ymmärrämme, että kaikkien ihmisten pitää löytää uusi tie ristiriitojen ratkaisemiseksi ja keskinäisten suhteiden rakentamiseksi. Väkivallan täytyy antaa tilaa oikeudenmukaisuudelle. Tämä koskee niitä sotilaallisesti vahvoja kansoja, joilla on valta ja voima alistaa heikompia.

4.2.3 Meidän ratkaisumme suhteessa Israelin miehitykseen on vastustaa miehitystä. Vastarinta on kristityn oikeus ja velvollisuus. Mutta se on vastarintaa rakkauden logiikan mukaan. Se on luovaa vastarintaa sillä sen on löydettävä inhimillisiä keinoja niin että se voi vahvistaa inhimillisyyttä vihollisessa. Jumalan kuvan näkeminen vihollisessa tarkoittaa tämän näkemyksen mukaisesti toimimista niin, että aktiivisella vastarinnalla pysäytetään vääryys ja velvoitetaan tekijä lopettamaan aggressio. Näin voidaan saavuttaa tavoite, joka on maan, vapauden, ihmisarvon ja itsenäisyyden palauttaminen.

4.2.4 Jeesus Kristus meidän Heramme, antoi meille esimerkin, jota meidän tulee seurata. Paha on vastustettava, mutta Hän opetti, ettei paha pidä vastustaa pahalla. Tämä on vaikea käsky etenkin silloin kun vihollinen on päättänyt karkottaa meidät maastamme ja riistää meiltä oikeutemme. Se on vaikea käsky, mutta vain se voi kestää, kun miehitysviranomaisten määräyksiin kielletään olemassaolomme ja turvaudutaan moniin verukkeisiin, joiden perusteella he jatkavat miehityksen ylläpitämistä.

4.2.5 Pahuuden vastustaminen ja kristillinen rakkaus yhdistyvät ja korjaavat vääryydet. Rakkaus vastustaa paha rakkauden logiikan mukaisesti sen kaikissa muodoissa ja yhdistää kaikki voimat rauhan aikaansaamiseksi. Voimme tehdä vastarintaa kansalaistottelemattomuudella. Meidän vastarintamme ei tuota kuolemaa vaan elämän kunnioittamista. Kunnioitamme ja arvostamme kaikkia niitä, jotka ovat antaneet henkensä kansamme puolesta. Ja vahvistamme, että jokaisen kansalaisen tulee olla valmis puolustamaan elämäänsä, vapauttansa ja maatansa.

4.2.6 Palestiinan kansalaisjärjestöt, kansainväliset järjestöt ja eräät uskonnolliset järjestöt kutsuvat yksilöitä, yrityksiä ja valtioita luopumaan kaupasta ja boikotoimaan miehityshallinnon tuotteita. Tämä on rauhanomaisen vastarinnan periaatteiden mukaista. Näitä toimintakampanjoita täytyy toteuttaa avoimesti, rohkeasti ja kertoen rehellisesti, että niiden tavoitteena ei ole kosto vaan vääryyksien pysäyttäminen - sekä syyllisten että vääryyksien uhrien vapauttaminen. Tavoitteena on vapauttaa kansat ja Israelin hallitus ääriryhmien talutusnuorasta ja

tuoda oikeutta ja sovintoa. Tämän vakaumuksemme pohjalta epäilemättä pitkällä tähtäimellä saamme ongelmamme ratkaistua. Niin kävi Etelä-Afrikassa ja monien muiden vapautusliikkeiden kohdalla eri puolilla maailmaa.

4.3 Rakkauden avulla voitamme epäoikeudenmukaisuuden ja perustamme uuden yhteiskunnan itsellemme ja vastapuolelle. Tulevaisuutemme on yhteinen. Joko väkivallan kierre tuhoaa meidät molemmat tai molemmat nautimme rauhan hedelmistä. Vetoamme Israeliin, että se lopettaa väitteet terrorismin vastaisesta taistelusta ja tunnustaa totuuden sorrosta ja miehityksestä. Terrorismin juuret ovat oikeuksien loukkauksissa ja miehitysvallan vääryyksissä. Ne on poistettava, jotta terrorismin poistaminen olisi mahdollista. Kutsumme Israelin kansaa rauhankumppaniksi rikkomaan väkivallan kierre. Vastustakaamme miehityksen vääryyksiä ja väkivallan kierrettä yhdessä.

5. Sana veljillemme ja sisarillemme

5.1 Edessämme kaikilla on suljettu tie ja murheellinen tulevaisuus. Sanomamme kristityille veljille ja sisarille on pitäytyminen toivossa, kärsivällisyydessä, lujuudessa ja ryhtymien uuteen toimintaan paremman tulevaisuuden turvaamiseksi. Kristittyinä meillä on sanoma, jota kuljetamme riippumatta orjantappuroista, verestä ja jatkuvista vaikeuksista. Panemme toivomme Jumalaan, joka lahjoittaa meille vapahduksen ajallaan. Samalla jatkamme toimintaamme Jumalan kanssa ja Jumalan tahdon mukaisesti rakentaen, vastustaen pahaa ja tuoden siten lähemmäksi rauhan ja oikeudenmukaisuuden toteutumista eräänä päivänä.

5.2 Me sanomme kristityille sisarille ja veljille: On katumuksen aika. Katumus palauttaa meidät rakkauden yhteyteen niiden kanssa, jotka kärsivät: vankien, haavoittuneiden, loukkaantuneiden ja vammautuneiden, lapsuutensa menettäneiden lasten ja kaikkien niiden, jotka surevat rakkaitaan. Rakkauden yhteydessä viesti hengessä totuudessa on: jos veljeni on vanki, minutkin on vangittu. Jos hänen kotinsa on tuhottu, minunkin kotini on tuhottu; kun veljeni surmataa, minutkin on surmattu.

Kohtaamme samat haasteet ja jaamme kaiken tapahtuneen ja sen mitä vielä tapahtuu. Yksilöinä tai kirkkojen johtajina ehkä vaikenimme, kun meidän olisi pitänyt korottaa äänemme ja tuomita vääryydet ja jakaa kärsivien tuska. Nyt meidän on aika katua vaikenemista, välinpitämättömyyttä ja yhteyden puutetta. Ehkä emme olleet kestäviä kilvoituksessamme tässä maassa ja hylkäsimme sen? Ehkä emme ajatelleet ja tehneet kaikkea saavuttaaksemme yhtenäisyyden ja siksi jäimme hajallemme? Todistuksemme oli ristiriitainen ja sanomamme heikko. Me kannoimme huolta instituutioistamme ja samalla laiminlöimme missiomme. Hengen kirkoille antama profeetallinen ääni vaikeni.

5.3 Kehotamme kristittyjä pysymään vakaina tänä koetusten aikana niin kuin olemme läpi vuosisatojen eläneet eri valtioiden ja hallitusten alaisuudessa. Olkaa kärsivällisiä, lujia luottamuksessa ja täynnä toivoa niin että vahvistatte veljien ja sisarten sydämiä, jotka jakavat kanssamme koettelemukset. *"olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu"* (1 Piet. 3:15). Toimikaa niin, että se tapahtuu rakkauden käskyn mukaisesti, olkaa valmiita vastarinnan vaatimiin uhrauksiin, jotta voittaisitte nykyiset koettelemuksemme.

5.4 Meitä on vähän, mutta sanomamme on suuri ja tärkeä. Maastamme puuttuu rakkautta. Rakkaus on sanomamme muslimille ja juutalaiselle – ja koko maailmalle.

5.4.1 Viestimme muslimeille on kutsu rauhanomaiseen rinnakkaineloon. Pyydämme kaikkia sanoutumaan irti ääriryhmistä ja fanaattisuudesta. Se on myös sanoma maailmalle, että muslimeista ei pidä rakentaa ennakkoluuloja ja viholliskuvia eikä heitä pidä leimata terroristeiksi. Vastakkainasettelun sijaan tarvitaan rauhaa ja vuoropuhelua.

5.4.2 Sanomamme juutalaisille on: Vaikka olemme taistelleet keskenämme lähimenneisyydessä ja taistelu yhä jatkuu, meidän on mahdollista rakastaa toisiamme ja elää yhdessä. Voimme järjestää yhteiskuntamme ja elämämme kaikesta sen monimutkaisuudesta huolimatta rakkauden periaatteen mukaisesti kun miehitys päättyy ja oikeus toteutuu.

5.4.3 Uskon todistuksemme niille, jotka toimivat politiikassa on: ihmisiä ei luotu vihaamaan toisiaan. Ei ole luvallista vihata, ei ole luvallista tappaa eikä tulla tapetuksi. Rakkauden periaate on toisten hyväksymisen periaate. Sen kautta kehitämme itseämme ja sen pohjalle voidaan panna yhteiskunnan perusta.

6. Sanoma maailman kirkkoille

6.1 Viestimme maailman kirkkoille on ensisijaisesti kiitollisuus siitä tuesta mitä olemme saaneet sanojen, tekojen ja läsnäolon kautta. Kiitämme kaikkia niitä kirkkoja ja kristittyjä, jotka tukevat Palestiinan kansan itsemääräämisoikeutta. Myötäelämme niiden kirkkojen ja kristittyjen kanssa, jotka ovat joutuneet kärsimään siksi että ovat puolustaneet lakia ja oikeutta.

Viestimme on myös kutsu parannukseen: palestiinailaisille. Epäoikeudenmukaisia poliittisia kantoja tukevat fundamentalistiset opit on arvioitava uudelleen. Viestimme on kutsu seistä sorrettujen rinnalla säilyttäen Jumalan Sana puhtaana ilosanomana kaikille ihmisille. Jumalan Sana on viesti rakkaudesta koko luomakuntaa kohtaan. On väärin tehdä siitä ase, jolla lyötyä löydään. Jumala ei ole kenenkään liittolainen toista vastaan, eikä kenenkään vastustaja toisen osapuolen puolella. Jumala on Kaikkivaltias Herra, jonka rakkaus sulkee kaikki sisäänsä. Hänen käskyjään täytyy kaikkien noudattaa ja Hän vaatii meiltä kaikilta oikeudenmukaisuutta. Pyydämme,

että sisarkirkkomme eivät antaisi mahdollisuuksia miehityksen vääryyksien ja synnin teologisille peittely-yrityksille. Kysymme veljiltämme ja sisariltamme kristillisissä kirkkoissa: Voitteko auttaa meitä saamaan takaisin vapautemme? Vain siten kahden kansan välille voi syntyä rauha, oikeudenmukaisuus, turvallisuus ja rakkaus.

6.2 Jotta voisitte ymmärtää missä tilanteessa elämme, sanomme kirkkoille: Tulkaa ja katsokaa. Me puolestamme pysymme totuudessa ja kerromme siitä. Otamme teidät vastaan pyhiinvaeltajina rukoilemaan, viemään viestiä rauhasta, rakkaudesta ja sovituksista. Saatte tietää totuuden palestiinalaisista ja israelilaisista. Opite tuntemaan kansan ja maan.

6.3 Tuomitsemme kaikki rasismia ja syrjinnän muodot, olipa kysymys rotuerottelusta, uskonnollisesta syrjinnästä kuten antisemitismistä tai islamofobiasta, ja kehotamme teitä tuomitsemaan ne ja vastustamaan niitä kaikissa muodoissaan. Samalla kehotamme teitä puhumaan totta ja pysymään totuudessa Israelin miehityksestä palestiinalaisalueilla. Mielestämme boikotti on väkivallaton keino edistää kaikkia koskevaa oikeutta, rauhaa ja turvallisuutta.

7. Viesti kansainväliselle yhteisölle

7. Kehotamme kansainvälistä yhteisöä hylkäämään kaksinaismoraalin ja huolehtimaan siitä, että Palestiinaa koskevia kansainvälisiä päätöslausemia noudatetaan kaikki osapuolia sitovalla tavalla. Kansainvälisen oikeuden valikoiva soveltaminen jättää meidät viidakon lain armoille. Välinpitämättömyydellä oikeutetaan niiden valtioiden ja ryhmien toiminta, jotka väittävät, että väkivalta on ainoa viesti, jonka kansainvälinen yhteisö ymmärtää. Me kannatamme kansalaisjärjestöjen ja uskonnollisten yhteisöjen ehdottamaa (jo aikaisemmin mainittua) toimintamallia: järjestelmällisten taloudellisten pakotteiden ja boikotin käynnistämistä Israelia vastaan. Haluamme jälleen tähdentää, että kysymys ei ole kustosta vaan vakaumuksellisesta toiminnasta jotta saavutettaisiin oikeudenmukainen ja lopullinen rauha, joka päättää Israelin miehityksen Palestiinassa ja muilla arabien alueilla sekä turvaa rauhan ja turvallisuuden kaikille.

8. Juutalaisuuden ja islamin uskonnolliset johtajat

8. Lopuksi vetoamme sekä juutalaisiin että islamilaisiin uskonnollisiin ja hengellisiin johtajiin, joiden kanssa jaamme uskon, että jokainen ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja että kaikille on annettu sama loukkaamaton ihmisarvo. Siksi meillä kaikilla on velvollisuus puolustaa vainottuja ja Jumalan heille antamaa ihmisarvoa. Poliittiset rintamalinjat ovat pettäneet meidät ja vieneet epäonnistumisten ja kärsimysten tielle; Nouskaamme yhdessä näiden poliittisten rintamalinjojen yläpuolelle.

9. Vetoamus Palestiinan ja Israelin kansoille

9.1 Tämä on vetoamus, että näkisimme toisemme Jumalan kuvina ja Jumalan luomina ihmisinä. Että voittaisimme pelon ja rotuennakkoluulot, että voisimme irtautua loputtomista tempuista, joilla koetamme pitää tilanteen ennallaan ja sen sijaan voisimme käynnistää rakentavan vuoropuhelun. Vetoamme tasa-arvoon ja jakamiseen perustuvan yhteisen vision puolesta. On hylättävä näkymä, jota hallitsevat kuvitelmat ylemmyydestä, toisen osapuolen demonisoiminen, ja turvautuminen aggression pelon ja turvattomuuden ajamina. Väitämme, että rakkaus ja luottamus on mahdollista. Rauha ja lopullinen sovinto on mahdollista saavuttaa. Näin turvallisuus ja perusoikeudet voidaan taata kaikille.

9.2 Koulutus on tärkeää. Koulutusohjelmien pitää auttaa meitä tuntemaan toisiamme ihmisinä eikä vastakkainasettelun, vihanpidon ja uskonnollisen kiihkoilun kautta. Kouluopetus on nyt vihan saastuttamaa. Nyt on käynnistettävä uusi kasvatus, joka opettaa meitä näkemään Jumalan kuvan toisissamme ja julistaa että voimme rakastaa ja kunnioittaa toisiamme rakentaen rauhan ja turvallisuuden tulevaisuutta yhdessä.

9.3 Uskonnollisen valtion synnyttämispyrkimykset – olipa kysymys juutalaisesta tai islamilaisesta valtiosta – tukahduttavat valtiota ja yhteiskuntaa, rajaavat sen kapeisiin raameihin ja saavat sen harjoittamaan syrjintää ja pois sulkemista. Uskonnollisessa valtiossa toisia kansalaisia suositaan toisten kustannuksella. Vetoamme uskoviin juutalaisiin ja muslimeihin: antakaa valtion olla kaikkia kansalaisia varten, uskontoa kunnioittaen, mutta myös tasa-arvoisuuteen vapauteen, ja moniarvoisuuteen ankkuroituna – ilman yhden uskonnon tai enemmistön ylivaltaa.

9.4 Palestiinan johtajille sanomme: Nykyinen jakautuneisuus heikentää meitä ja aiheuttaa lisää kärsimyksiä. Mikään ei voi oikeuttaa tätä jakautuneisuutta. Kansan edun vuoksi hajaannuksen on loputtava ja poliittisten ryhmien on tingittävä omista eduistaan. Vetoamme kansainväliseen yhteisöön, että se auttaisi meitä yhdistämään voimamme ja tukisi Palestiinan Kansan vapaita tahdonilmauksia.

9.5 Jerusalemin on näkymme perusta ja koko elämämme. Se on kaupunki, jolle Jumala antoi erityisen merkityksen ihmiskunnan historiassa. Se on kaupunki, johon kaikki ihmiset pyrkivät ja jossa he tapaavat yhden Jumalan kasvojen edessä rakkaudessa ja ystävytyksessä kuten jo profeetta Jesaja näki: *"Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoaa, korkeimpana kukkuloista, ja kansat virtaavat sinne. (...)Hän, Herra, ratkaisee kansanheimojen riidat, hän jakaa oikeutta kaikille kansoille. Niin taotaan miekat auran teriksi ja keihäät vesureiksi. Yksikään kansa ei enää kohota miekkaa toista vastaan eikä harjoittele sotataitoja."* (Jes. 2:2,4). Nykyisin kaupunkia asuttaa kaksi kansaa ja siellä toimii kolme uskontoa. Jesajan näky ja kansainväliset päätöslauselmat olkoot perustana kokonaisvaltaiselle poliittiselle ratkaisulle. Tämä on ensisijainen kysymys, josta täytyy neuvotella. Jerusalemin pyhyys ja sen viesti innoittaa löytämään

ratkaisun koko ongelmaan. Perimmiltään kysymys on keskinäisestä luottamuksesta ja kyvystä luoda uusi maa tässä Jumalan maassa.

10. Usko ja toivo Jumalassa

10. Vailla toivonpilkahdustakaan me huudamme toivon sanomaa. Uskomme Jumalaan joka on hyvä ja oikeudenmukainen. Uskomme, että Jumalan hyvyys lopulta voittaa pahuuden, vihan ja kuoleman, jotka vallitsevat maassamme. Näemme uuden maan ja uuden ihmisen, joka rakastaa veljiään ja sisariaan.

Patriarkka Michel Sabbah

Arkkipiispa Atallah Hanna

Pastori Jamal Khader

Pastori Rafiq Khoury

Pastori Mitri Raheb

Pastori Naim Ateek

Pastori Yohana Katanacho

Pastori Fadi Diab

Tohtori Jiries Khoury

Cedar Duaybis

Nora Kort

Lucy Thaljeh

Nidal Abu Zuluf

Yusef Daher

Rifat Kassis – (koordinaattori)

[1592 allekirjoittanutta](#) – palestiinalaiset (18.4. 2010).

[996 tukijaa](#) (18.4. 2010).

Lisätietoa: A Moment of Truth: www.kairospalestine.ps